

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 4. Eusebii Præparatio Evangelica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

specta; tum statum Persecutionis depin-
git, laudatque Jesu Christi potentiam, Sæculum IV.
A. C. 313.
qui Ecclesiæ suæ, resistentibus, & ringen-
tibus omnibus mundi potestatibus, quo-
tidie incrementa addidit; barbaras na-
tiones ferocitate indomabiles mansuefecit, suumque Imperium ad ultimos orbis
terrarum fines dilatavit. Tanquam mi-
raculum, omnium maximum, atque ha-
ctenus inauditum affert, quod ipsi Impe-
ratores verum Deum agnoscant; ex hoc
colligitur hanc orationem ab Eusebio il-
lo tempore dictam, quo Constantini, &
Licinii amicitia adhucdum constabat, de
iis enim Imperatoribus loquitur, qui nu-
per ab impiorum Principum Tyrannide
orbem liberaverant.

§. IV.

Eusebii Præparatio Evangelica.

Circa idem tempus Eusebius magnum VII. hist.
c. 32.
illud opus suum scripsit de præpara-
tione, & demonstratione Evangelii, Theo-
doto inscriptum, quem Episcopum Lao-
dicenum in Syria, & cujus elogia suæ
Historiæ Eusebius immiscet, fuisse cre-
dunt. Est istud opus, corpus Contro-
versię integrum, ut contra Paganos, &
Judæos ostendat, Christianos non fide
cœca, & temeraria credulitate Evange-
lium recepisse, sed post examen serium,

A 5 solidis

Sæculum IV. solidis argumentis fuisse ipsis persuasum, A. C. 313. & maturo iudicio statuisse, relicta Gentilitatis superstitione, in qua nati, & nutriti fuerant, Doctrinam Hebræorum, rejectis tamen Cæremoniis Judaicis, esse tenendam. Tractatus de Præparatione materia est pars propositionis prima, & probat ex quibus causis Christiani Græcorum, aliarumque Gentium Doctrinam rejecerint, ut Religionem Hebræorum amplecterentur; Tractatus de Demonstratione alteram partem probat, quare Christiani, suscepta Hebræorum Doctrina, Legem Moysis non observent, verbo, inter Judæos, & Christianos discrimen ostendit.

Lib. I. Præparatio dividitur in quindecim libros, quorum sex primis refutatio Paganismi continetur, sequentes novem Doctrinæ Hebræorum excellentiam demonstrant. In ingressu Nationum celeberrimarum fabulosam Theologiam, nempe Phœnicum, Ægyptiorum, Græcorum, Romanorumque exponit, & ne falsitatis argui possit, verba propria Scriptorum eorum, Diodori Siculi, Sanchoniathonis, a Philone Byblio citati, Manethonis Ægyptii, Dionysii Halicarnassæi refert. Postquam monstravit, quantum a sana ratione abhorreant hæ fabulæ, quæque exinde sequuntur cæremoniæ superstiosæ, & pudenda Mysteria nempe his fabulis,

bulis, tanquam fundamento, superstru-
 cta, Theologiam allegoricam quorum-
 dam Philosophorum refellit, qui novis-
 simis temporibus callide sensum Mysti-
 cum fabulis maxime insulsis affingere co-
 nabantur, easque per Physicam explica-
 re. Econtra Eusebius probat, Gentilium
 Theologiam in nullo alio consistere, quam
 in fabulis, sensu litterali acceptis, sicut
 a Poetis propositæ fuerant; & quamvis
 etiam Allegoriæ novorum Physicorum
 admitterentur, manere nihilominus ab-
 surdissimam Idololatriam, cum tamen
 homines sub Deorum, Dearumque no-
 minibus nil nisi Sidera, & Elementa,
 nempe corpora, & materiam adorassent.

Philosophi hi Mystici, quos inter Por-
 phyrius fama præcallebat, cum vellent
 Idololatriam cum sana ratione compo-
 nere, eam subvertebant; Deum statue-
 bant supremum, cui alii Dii minores sub-
 erant, deinde Dæmones boni, & mali,
 & tandem Heroes. Soli Dæmones mali
 sacrificiis cruentis delectabantur; hos
 etiam Auctores oraculorum, divinatio-
 num, & omnis Magiæ faciebant. Porro
 recentes hi Philosophi, Dæmonum cultui
 renuntiandum docebant, & Deo supremo
 serviendum, quem tam altum, & excel-
 sum afferebant, ut omnis cultus externus,
 etiam vocis, ipso esset indignus; hac ra-
 tione omne signum Religionis sensibile

Sæculum IV.
 A. C. 312.

L. III.

Lib. IV.
 c. 5. &c.

IV. n. 10.
 &c.

Præparatio
 Evangelica.

IV. n. 18.
 &c.

ex

Sæculum IV. ex hominibus aufferebant. Eusebius ma-
 A.C. 313. ximam vim in refellendis oraculis adhi-
 L. IV. n. 1. bet, utpote argumento præcipuo, quo
 2. 3. populi in antiquis superstitionibus reti-
 L. V. nebantur. Hæc igitur, & omne divina-
 tionis genus rationibus, quas a Philoso-
 phis Græcis Epicureis, & Peripateticis
 mutuabat, oppugnat; speciatim omnia
 L. VI. oracula celeberrima examini subjicit, &
 illusiones detegit. Tandem sententiam
 Gentilium de fato, cui oracula inniteban-
 tur, subvertit, demonstrans, per hanc
 opinionem liberum hominis arbitrium
 tolli.

Lib. VII. Ad Hebræos deinde transiens, osten-
 VII. c. 6. dit, quam eorum Doctrina sublimior sit
 omnibus, quæ aliarum nationum retule-
 rat, deliramentis. Hebræos a Judæis di-
 stinguuit ex eo, quod Judæi sint populus
 specialis, Legi Mosaicæ, omnibus Cære-
 moniis, & laboriosis observantiis subje-
 ctus, econtra Hebræi, id est, Fideles, qui
 ab initio mundi usque ad Moysen vixe-
 runt, solius naturæ Legem, & rationis
 lumen omnibus populis commune se-
 quantur; sanctissimæ istorum erant in
 moralibus regulæ, Doctrina principaliter
 consistebat in agnitione unius Dei, Crea-
 toris hujus mundi, quem sua Providen-
 tia, & Verbo suo, seu Sapientia subsisten-
 te, per quam omnia fecit, gubernat;
 credebant dari bonos, & malos Spiritus,
 illos

illos Dei Imperio obsequentissimos, istos Sæculum IV.
A. C. 313.
Rebelles; hominem duabus partibus con-
sistere, corpore terrestri, & anima im-
mortalis.

Tum de Lege Moysis differit, quæ *Lib. VIII.*
Judæis, id est, illi nationi particulari, Ju-
dæam inhabitanti, data est; Hujus Legis
præstantiam ex testimoniis Philonis, Jo-
sephi, & alterius celebris cujusdam Ju-
dæi, nomine Aristobuli probat. Osten-
dit, Judæos, & eorum Historiam Græ-
cis non fuisse ignotam, citatque Aucto-
rum Græcorum textus, qui de Judæis lo-
quuntur. Ex propria Gentilium con-*Lib. IX.*
fessione probat, eos omnes artes, litteras, *Lib. X.*
& scientias ab hominibus, quos Barbaros
nominabant, & specialiter ab Hebræis ac-
cepisse. Moysen, & Prophetas Scripto-
ribus Græcis antiquiores esse, ex iis, quæ
hac de re Africanus, Tatianus, & Clemens
Alexandrinus scripserant, demonstrat.
Ut magis magisque ex ratione confirmet,
quam sapienter Hebræorum Traditiones
Græcorum fabulis anteposuerimus, osten-
dit, celeberrimorum Philosophorum opi-
niones Hebræorum Doctrinæ fuisse con-*L. XI. XII.*
formes, a Platone Philosophorum Prin-*Lib. XIII.*
cipe initium ducens; imo Platonis au-*Lib. XIV.*
ctoritate utitur, ut fabulosæ Poetarum
Theologiæ impietatem explodat, & ve-
ritatem defendendi necessitatem etiam
cum periculo vitæ stabiliat. Quod atti-
net

Sæculum IV. A. C. 313. net ad Philosophos, quorum opiniones, & nostræ Doctrinæ discrepant, monstrat, quam parum inter se ipsos consentiant, unumque per alium oppugnat. Singu-
Lib. XV. lari studio Aristotelem refellit, tanquam periculosissimum; & Physicæ, totiusque Philosophiæ inane aperit, quam Christiani, non quod eam ignorarent, sed prudentius contemnerent, rejecerunt. Talis est quindecim librorum de Præparatione Evangelica ordinatio.

§. V.

Demonstratio Evangelica.

Demonstratio adversus Judæos maxime dirigitur, qua evincit, Christianos prudenter ab eorum vivendi ratione recessisse, quamvis Hebræorum Religionem recepissent. Hæc opus in viginti libros dividebatur, quorum media tantum pars ad nos pervenit, reliqui desiderantur. In libro primo docet, Legem Mosaicam uni tantum populo convenire, certam Regionem habitanti, cui in uno tantum templo sacrificare licebat, præcepto enim ejusmodi omnes nationes, quamvis voluissent, obedire non potuisse, interim, sicut Eusebius ulterius probat, ex ipsis Judæorum libris omnes orbis nationes invitantur ad novum fœdus, nempe Evangelium, quod solam Le-
gem